

Adı Yaşamak

– ÖNDER_34 · 02 Şubat 2021

Bir ben kaldım oda yarım
Diğeri dönüşü olmayan sürgün
Yoruldu yüreğimin en derin yerinde
Sendeliyor yorgun ayaklar
Ağır geldiği taşıdığı beden

Yıllar akar her günün başında
Saniye olur dakika
Ardında geçen saatler
Akşam kaplar gökyüzünü
Sessiz bir gece üstüne siner

Daralır sanki nefesin
Alıp verdiğin soluk borusunda
Sözler yumruk gibi
Dizilir boğazın tam ortasına
Yutkunmakta bile zorlanırsın

Bazen geçmişe bazen geleceğe takılırsın
Gelgit misali medcezir gibi
Her iki yanı kapalı sokakta kalmış
Yada bir boşluğa iyice dibe vurur gibiyim
Gelipte geçen zaman zarfında

Bir hayat mücadelesi var
Vadenin gittiği yere kadar
Çoğu kez pes ettim desende
En ufak umuda dair
Bir kıvılcım seni tekrar hayata bağlar

Gelecek bir sır
Yaşanağı ana dek bilinmez
Hiç ummadığın an
Gelir çalar kapını
Yanılıtır yaratan çok bilmiş insanı